

Seszták Ágnes: Az irigység energiája

2013 január 02. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Mesterházy Attila szívébe zárja a neoszocialista pártot, legalábbis ez látszik a Népszavában megosztott gondolataiból. Mint a minden PC-t nélkülöz? koma, aki eladó lovát dicséri.

Mesterházy lelkesedéssel figyeli, hogy az MSZP feltámad, újjáéled, nemzetközi kapcsolatai kiválóak (lásd az

L'Unitában lefasisztázott magyar kormány). Szembenéztek a múlttal, vagyis eltörölték, ahogy azt kedvenc nótájukban írták. Kicsereél?dött a pártvezetés, de honnan bújt el? ez a harmatgyenge gárda? Ott vannak minden kilométerk?nél, demonstrálnak, tájékoztatják az embereket arról, mi folyik az országban, s mit ajánlanak az Orbán-rendszer helyett. „Mert nekünk – mondja Mesterházy – van mit ajánlanunk helyette.” Nem tudni, fenyegetés, nagystíl? ígéret vagy egy Ron Werber-i nyitány.

Vajon mit takar ez a „van mit ajánlanunk helyette”? Üzenet, hogy minden semmissé lesz, amit Orbánék tettek, tesznek, adtak vagy adni akarnak? Az MSZP a Fidesz választási gy?zelmének másnapján aléltóságából tápáskodva Gyurcsány Ferenc szájával esküdött meg arra, hogy Orbán Viktor mindennap megbánja, hogy elfoglalta a miniszterelnöki széket. Azóta, bár Gyurcsány távozott, ígéretét az MSZP maradéktalanul betartja. Mármint tartja magát a betartáshoz. A kormány tegyen, mondjon bármit, a szocialisták mint stréber jó tanulók már a mondat elején belevágnak: nem kell, nem jó, ellenezzük, tiltakozunk, aggódunk, fel vagyunk háborodva. Hogy a választóknak valami hasznos vagy sem, az – menet közben kiderült – nem szempont. Nincsenek érvek, a párt a rövid memóriára, a nehézségek miatti elégedetlenségre számít, a butaságra, ami nagy felhajtóer?, és olyan nemtelen tulajdonságokra, mint az irigység vagy a kapzsiság.

Már az egykulcsos adónál sikerült elhinteni a békétlenség magvát, amib?l kikelt a féktelen irigység. Félretéve a közgazdasági szempontokat, az egykulcsos adó a legrosszabb lelki tulajdonságokat hívta el? a társadalomból. Merthogy vele a kormány a gazdagoknak kedvez. Kérdés persze, hogy Magyarországon ki gazdag. Akit a multicég 24 órában ugraszthat, vagy aki kibújik az adó alól, de feketén keres annyit, mint más a multinál? Mikor kaptunk utoljára szolgáltatásról számlát, jobb esetben valós számlát? Nem szólva a minimálbéresek plusz zsebbe keres?kr?l. A rohadt gazdagja, mondja a taxis, amúgy kedves ember, és rácsap a volánra, hogy a rohadék is és ? is 16 százalék adót fizet. Nyersen bukik ki az irigység: milyen alapon jár a másik is jól?

Egy tavalyi tudósítás arról számol be, hogy az MSZP szerint a „kormány még hatalmi szóval sem képes mérsékelni az energiaárakat. A fogyasztók terhei fokozottabban növekedni fognak.” Még csak nem is Lengyel László jósolta, de nem jött be. A kormány januártól 10 százalékkal csökkenti a gáz, a villamos energia és a távf?tés árát. Amellett, hogy azonnal közgazdaságtani ?rültségnek, a józan ész elleni merényletnek és népszerűség-hajhászásnak min?sítették a lépést, meg kell gy?zni az embereket, hogy ami nekik jó – évente egyhavi számla megspórolása –, az igazából rossz. Az MSZP, felocsúdva a jobbhorogtól, el?bb szemfényvesztésnek tulajdonította az árcsökkentést, elsiratta az eddig 11 ezer milliárdos nyereséget zsebre tev? energiacégeket, majd jött az aljasság. A kormány szociálisan érzéketlen, mert nem tesz különbséget gazdagok és szegények között, az utóbbiaknak még nagyobb kedvezményt kéne adniuk. És igen, mi lesz azokkal, akik fával tüzelnek, meg de jó lesz gázzal f?teni az úszómedence kazánját. Utáljátok egymást, emberek!

Arról nagy csend van, hogy nem az energiaárak magasak, hanem a fizetések szégyentelenül alacsonyak.

Háromszor volt hatalmon a rendszerváltás óta az MSZP, egyszer kellett volna igazi bérreformot csinálnia. Akkor nem az 1978-as szinten állna a reálkereset, és nem felül?l kellene belenyúlni az árakba.

Seszták Ágnes - mno.hu

Ajánló